

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.541/2023/13.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2023. november 15. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2023. július 4. napján kihirdetett 20.B.21/2023/39. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 I. rendű vádlott szabadságvesztés büntetését és közügyektől eltiltás mellékbüntetését egyaránt 3 – 3 évre enyhíti.

Terhelt2 II. rendű vádlott szabadságvesztés büntetését és közügyektől eltiltás mellékbüntetését egyaránt 4 – 4 évre enyhíti.

Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott szabadságvesztés büntetésének végrehajtási fokozatát egyaránt börtönben állapítja meg.

A pénzbüntetés kiszabását mindkét vádlott vonatkozásában mellőzi.

Terhelt2 II. rendű vádlottól elkobozni rendelt 91,5 g kábító hatású anyag, mérleg és 0,5 gramm kábító hatású anyag bűnjелеket a Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Rendőr-főkapitányság 05000/2/2022.bü. számú ügyében foglalta le és az NSZKK Kábítószervizsgáló Szakértői Intézetben 29200-801/7621/2022.szak. szám alatt kerültek megvizsgálásra.

Terhelt2 II. rendű vádlottól lefoglalt és a Miskolci Törvényszéken Bj.I.264/2023. szám alatt bevételezett, a bűnjeljegyzék 5. tétele alatti jegyzetfüzet és 6. tétele alatti 8 db zálogcédula bűnjелеk lefoglalását megszünteti és Terhelt2 II. rendű vádlottnak kiadni rendeli.

Terhelt1 I. rendű vádlottól lefoglalt és a Miskolci Törvényszéken Bl.180/2023. tételszám alatt bevételezett 463.000.- (négy százhatvanháromezer) forint készpénz lefoglalását megszünteti, kiadni rendeli Terhelt1 I. rendű vádlottnak, de visszatartja az I. rendű vádlott vonatkozásában a vagyonelkobzás és a bűnjegy költség biztosítására.

Terhelt1 I. rendű vádlottól lefoglalt, a Miskolci Törvényszéken TL.13/2023. szám alatt kezelt, a bűnjeljegyzék 1. tétele alatti nyaklánc, 2. tétele alatti karlánc, 3. tétele alatti fülbevaló, 4-7 tétele alatti 4 db gyűrű, 8. tétele alatti fülbevaló bűnjелеk lefoglalását megszünteti, kiadni

rendeli Terhelt1 I. rendű vádlottnak, de visszatartja az I. rendű vádlott vonatkozásában a vagyonekbevonás és a bűnügyi költség biztosítására.

Terhelt2 II. rendű vádlottól lefoglalt, a Miskolci Törvényszéken TL.13/2023. szám alatt kezelt, a bűnjeljegyzék 9. tétele alatti gyűrű, 10. tétele alatti karlanc, 11. tétele alatti fülbevaló, 12. tétele alatti nyaklanc, 13. tétele alatti gyűrű, 14. tétele alatti gyűrű, 15. tétele alatti gyűrű, 16. tétele alatti pecsétgyűrű bűnjelek lefoglalását megszünteti, kiadni rendeli Terhelt2 II. rendű vádlottnak, de visszatartja a II. rendű vádlott vonatkozásában a vagyonekbevonás és a bűnügyi költség biztosítására.

Az ítéltábla a bűnügyi költségnél az egyetemleges kötelezést mellőzi.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből Terhelt1 I. rendű vádlott 295.008 (kettőszázkilencvenötezer-nyolc) forint, míg Terhelt2 II. rendű vádlott 327.364 (háromszázhuszonhétézer-háromszázhatvannégy) forint bűnügyi költséget kötelesek külön-külön megfizetni felhívásra az állam javára.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék a 2023. július 4. napján kihirdetett 20.B.21/2023/39. számú ítéletével Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki külön-külön a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdésének IV. fordulata és (3) bekezdése alapján kábítószer-kereskedelem büntetésében és a Btk. 184. § (1) bekezdés IV. fordulata alapján új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetésében. Ezért Terhelt1 I. rendű vádlottat halmazati büntetésül 4 év fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 200 napi tétel, 2.000 forint napi összegű, 400.000 forint végösszegű pénzbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A kiszabott büntetésbe beszámította az előzetes fogvatartásban töltött időt. Kimondta, hogy az I. rendű vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rögzítette, hogy a pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában 717.000 forint erejéig vagyonekbevonást rendelt el. Terhelt2 II. rendű vádlottat halmazati büntetésül 5 év fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 200 napi tétel, 1.000 forint napi összegű, 200.000 forint végösszegű pénzbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A kiszabott büntetésbe beszámította az előzetes fogvatartásban töltött időt. Kimondta, hogy a II. rendű vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rögzítette, hogy a pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában 280.000 forint erejéig vagyonekbevonást rendelt el. Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen a vádlottak és védőik enyhítés érdekében éltek jogorvoslattal.

[3] A vádlottak védői fellebbezésük indoklásában a bűnösséget elismerő nyilatkozat jelentőségére figyelemmel tettek indítványt a büntetés enyhítésére a kedvező személyi körülmények mellett. Terhelt1 I. rendű vádlott védője kiemelte, hogy a büntetlen előéletű védence folyamatos munkaviszonnyal rendelkezik, családi viszonyai rendezettek. Terhelt2 II. rendű vádlott védője külön kitért védence komoly megbetegedéseire, mely miatt szívműtétre vár a II. rendű vádlott.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.320/2023/2. számú észrevételében az ítélet helybenhagyását indítványozta.

[5] Az ítéltábla a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta felül.

[6] A nyilvános ülésen a védelem a perorvoslatát fenntartotta. Terhelt1 I. rendű vádlott védője védence aranyér betegségére is hivatkozva tartotta fenn fellebbezését. Terhelt1 I. rendű vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangsúlyozta.

[7] A büntetéskiszabást sérelmező fellebbezések alaposak.

[8] Tekintettel arra, hogy a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentették be (mértékes fellebbezés), a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését bírálta felül.

[9] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre [Be. 590. § (5) bekezdés a-c) pont, (5a) bekezdés]. Értelemszerűen szankciós fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél: a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontban foglaltak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen túl a másodfokú bíróság hivatalból döntött a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben.

[10] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében ugyanakkor a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mert a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése, konkrétan a (3) bekezdés a) pontja alapján jelentették be. A mértékes fellebbezésnél az első fokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes.

[11] A BED2019.B.20. döntés szerint azonban a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság tényállásában írtakat elírás vagy számítási hiba esetén akkor is helyesbítheti, ha a korlátozott felülbírálatra tekintettel annak megalapozottságát nem vizsgálhatja, ez azonban érdemi változást nem eredményezhet [Be. 453. § (1) és (6) bekezdés, 583. § (3) bekezdés a) pont, 590. § (3) bekezdés]. A tényálláshoz kötöttség ugyan teljes, azonban a közhitelesség és valóságosság érdekében a nyilvánvaló leírási hibák módosítása nem mellőzhető.

[12] Az előbbiekből következőleg a vádlottak személyi körülményeinél pontosítandó, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott munkahellyel, rendszeres jövedelemmel rendelkezik, aranyér betegség alakult ki nála. Terhelt2 II. rendű vádlott rokkantnyugdíjas, korábbi szívinfarktusai miatt már esett át műtéteken, jelenleg újabb műtét vár rá. Az adott tényállási hibák nem minősültek megalapozatlansági oknak, a javítások szükségesek voltak, de érdemi változást nem eredményeztek a tényállást érintően. A ténybeli revízió hiánya ugyanis a releváns tények módosítását kizárja.

[13] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék az eljárást a valóban lényeges perjogi szabályok megtartásával folytatta le, nem vétett sem abszolút, sem olyan súlyú relatív hibát, mely az érdemi felülbírálatot kizárná.

[14] A vádlottak bűnösséget beismerő nyilatkozatát a Be. 185. § (1) bekezdése, 523. § (1) bekezdése és 500. § (2) bekezdésében megjelölt figyelmeztetés után a Be. 504. § (1) bekezdése és (2) bekezdése a) – c) pontban foglalt feltételek teljesülése folytán a Be. 504. § (3) bekezdése alapján törvényesen fogadta el végzésével, így a Be. 608. § (1) bekezdés h) pontjában rögzített, 2021. január 1. napjától hatályos abszolút hatályon kívül helyezési ok sem merült fel.

[15] A vádlottak bűnösségének megállapítása szintén törvényes, nem merült fel olyan körülmény, mely a felmentést vagy az eljárás megszüntetését indokolná, hiszen büntethetőségi akadály nem valósult meg.

[16] A terhelt cselekményeinek jogi minősítése kifogástalan [Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja].

[17] A törvényszék helytállóan részletes indokolást adott a jogi minősítést érintően, ugyanis a Be. 562. § (4) bekezdésében foglaltak alapján, mely visszautal a Be. 561. § (3) bekezdésének e) pontjára az ítélet indokolását illetően, ha a bíróság elfogadta a terhelt bűnösséget beismerő nyilatkozatát és erre alapítva állapította meg a terhelt bűnösségét, nem elegendő az alkalmazott jogszabályoknál a minősítés szerinti törvényhelyek megjelölése, hanem a bíróság által megállapított tényállást követően kell szerepelnie az elbírált cselekmény minősítésének jogi indokolással ellátva.

[18] Ezt támasztja alá a Kúria 61. BK vélemény 5. pontjában megfogalmazott azon elvárás is, hogy már az ügydöntő határozat kihirdetése során közérthetően meg kell magyarázni a minősítés lényegét, különös tekintettel a minősítő körülményekre és az irányadó büntetési tételekre.

[19] Ennek azért is van jelentősége, mert a Be. 606. § (3) bekezdése értelmében a vádirati minősítés szerinti minősítés megváltoztatására törvénysértés esetén a másodfokú bíróságnak már lehetősége van a 2021. január 1-ei jogszabálmódosítás folytán.

[20] A Be. 606. § (3) bekezdése ugyanis kimondja, hogyha az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének, vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye.

[21] Az ítéltábla kiemeli, különös tekintettel a magyar büntetőeljárásban is már hatályos részleges precedens jellegre, hogy a közzétett eseti döntésekre hivatkozás indokolt, e döntések ugyanis az egységes bírói gyakorlat kialakítását, a vitás jogkérdésekben való eligazodást, és ebből következően a jogbiztonságot szolgálják (BH2020. 94., Kúria Bfv.I.486/2019.).

[22] Az Alaptörvény 25. cikkének (2) bekezdése rögzíti, hogy a rendes bírósági szervezet legfőbb szerve a Kúria, amely biztosítja a rendes bíróságok jogalkalmazásának egységét, a rendes bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz. Tekintettel arra, hogy a jogegységi határozat a bíróságokra kötelező, így a jogszabály értelmezése során az semmiképpen nem hagyható figyelmen kívül (12/2001. (V. 14.) AB határozat, 42/2015. (XI. 14.) AB határozat). A jogi indokolás hiányos, ha nem ismerteti az adott jogkérdést érintő jogegységi határozatot, vagy a Kúria alkalmazható testületi állásfoglalásait.

[23] A Kúria 61. BK véleményének 2. pontja szerint a bűncselekmény megnevezése mellett az ítélet rendelkező részében a Btk. Általános Részének rendelkezésein alapuló egyes szöveges kiegészítéseket is fel kell tüntetni: meg kell jelölni, hogy a bűncselekmény büntett vagy vétség, továbbá utalni kell a folytatólagos elkövetésére, valamint az elkövetői és az elkövetési alakzatra. A BK vélemény indokolásának 3. a) pontja szerint pedig az elkövetési magatartás eltérő büntetési tétellel fenyegetett alakzataira 1. tétel, 2. tétel stb. megjelöléssel, az azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira pedig I. fordulat, II. fordulat stb. megjelöléssel kell utalni.

[24] A Be. 590. § (5) bekezdésének c) pontja felhívásával a vádlottak cselekményeinek jogi minősítésénél ezért helyesen fel kellett tüntetni a Btk. 176. § (1) bekezdésének IV. fordulatát és a Btk. 184. § (1) bekezdés IV. fordulatát is.

[25] A forgalmazói típusú elkövetési magatartások (kínál, átad, forgalomba hoz, kereskedik) közül a cselekmény minősítésénél mindig fel kell tüntetni tehát már a határozat rendelkező részében, hogy melyik fajta elkövetési magatartással valósította meg cselekményét az elkövető. Ennek azért is van jelentősége, mert a kínál, átad forgalmazói típusú magatartással, ha csekély mennyiségű kábítószerre követte el cselekményét a terhelt, akkor a kábítószer-kereskedelem privilegizált alakzata jöhet szóba, vétségként. A haszonszerzéssel megvalósított kereskedelem – mint a forgalmazói típusú magatartások egyik fajtája – esetén pedig a Btk. 50. § (2) bekezdése értelmében a pénzbüntetés kiszabása lehetőségének vizsgálata is felmerül.

[26] A Kúria az 1/2007. Büntető jogegységi határozata IV. részében az alábbiakat taglalja: a kereskedéssel elkövetés tényállásszerűségének értelmezéséhez – megőrizve a BK 155. számú állásfoglalás II/5/b) pontjának elvi tartalmát – a BH1999. 101. számú eseti döntés ad iránymutató szempontokat.

[27] A BH2013. 264. számú eseti döntés arra világít rá, hogy a kábítószer forgalomba hozatala a kábítószer átadásán túlmenő több résztvevőből – például eladók, a vevők felkutatása, a kábítószer tárolása, csomagolása, szállítása stb. – tevődhet össze. Ezért a résztvevőkben részvétel nem bűnszerű, hanem tettesi (társtettesi) elkövetés, ha a tevékenység célja a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása. Az elkövető amennyiben haszonszerzésre törekedve működik közre a kábítószer forgalmazásában, cselekménye kereskedésként a törvény rendelkezésével fogva mindig tettesi magatartás.

[28] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket feltárta és részletesen elemezte.

[29] Szükséges azonban utalni arra, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szól többek között az eljárás észszerű határidőn belüli lefolytatásáról. Jelen ügyben azonban nem beszélhetünk olyan mértékű időmúlásról, mely enyhítő körülményként lenne figyelembe vehető, így az erre utalás mellőzendő az enyhítő körülmények közül. Terhelt I. rendű vádlottnál további enyhítő körülmény betegsége.

[30] Külön ki kell térni arra is, hogy a bűnösségi körülményeket egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni. Nem a számuk, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál [Kúria 56. BK véleménye I. rész (7) bekezdése].

[31] A Btk. 80. § (2) bekezdése nem érinti a Btk. 80. § (1) bekezdésének a rendelkezését, vagyis a bíróságnak a büntetés törvényben írt keretein belül, az egyéniesítés követelményét alapul véve kell kiszabni a tettarányos büntetést; a középértéktől eltérő büntetés kiszabását azonban csak akkor kell megindokolni, amennyiben az eltérés jelentős (BH2001. 354.).

[32] A Btk. 80. § (2) bekezdése a büntetőjogi szankciórendszer egyetlen elemére, a szabadságvesztésre – ezen belül is kizárólag a határozott ideig tartó szabadságvesztésre vonatkozik, az adott büntetési nem konkrét mértékének megállapításához ír elő a jogalkalmazó számára kötelező jelleggel egy figyelembe veendő szempontot, a középértéket. Ebből már önmagában is az következik, hogy a hivatkozott rendelkezés nem érinti az általános büntetékiszabási elveket és nem zárja ki azt, hogy a bíróság az irányadó egyedi ügyben felderített különös körülményeket a törvénynek és a bírói gyakorlatnak megfelelően, belátása szerint értékelje, mérlegelje (13/2002. (II. 20.) AB határozat III. 1. 3.).

[33] Az elsőfokú bíróság helyesen jelölte meg az adott bűncselekményekre a büntetési tételkeretet, a középérték 15 évben határozható meg. A törvényszék helytállóan

választotta meg a vádlottakkal szemben a joghátrányokat, kivéve a pénzbüntetést. A pénzbüntetés kiszabásának a megfelelő jövedelem, vagy vagyon hiánya okán nem álltak fenn a feltételei. A szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékét pedig eltúlzottnak ítélte meg a másodfokú bíróság az enyhítő körülmények nagyobb nyomatékára figyelemmel, különösen a bűnösséget beismerő nyilatkozatok folytán. Az sem volt figyelmen kívül hagyható, hogy a kábítószer mennyisége a súlyosabb minősítésre okot adó mennyiségi határt alig haladta meg. Az ítéltábla mind a szabadságvesztés büntetéseket, mind a mellékbüntetéseket enyhítette.

[34] Az ítéltábla arra a meggyőződésre jutott, hogy nemcsak Terhelt1 I. rendű vádlott, hanem Terhelt2 II. rendű vádlott esetében is indokolt a Btk. 82. § (1) bekezdése és (2) bekezdés b) pontja alapján enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabni a szabadságvesztés büntetést az egyéniesítés és a belső arányosság szempontját is szem előtt tartva.

[35] A szabadságvesztés fegyház végrehajtási fokozata helyett a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel a Btk. 35. § (2) bekezdése értelmében eggyel enyhébb, börtön [Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja] végrehajtási fokozat megállapítására látott lehetőséget az ítéltábla kiemelve a vádlottak megbetegedéseit.

[36] Az ítélet egyéb rendelkezései túlnyomórészt törvényesek.

[37] A bűnjeleknél vált szükségessé pontosítás egyrészt az elkobzás egyértelmű végrehajthatósága érdekében, ugyanis a vegyész szakértői vélemények bevezető részében a bűnjelkezelés alatt olvasható, hogy az elkobozni rendelt kábítószeres esetében a bűnjelek lefoglalását foganatosító nyomozó hatóság megnevezését és ügyszámát is fel kell tüntetni a határozat rendelkező részében a vizsgálatot végző szakértői intézmény megnevezése és szakvélemény száma mellett, így ezeket az ítéltábla pótolta. A bűnjelek kiadását másrészt megelőzi a lefoglalás megszüntetésére vonatkozó rendelkezés [Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja].

[38] A Be. 323. § (1) bekezdése szerint a terheltnek kiadandó dolgot a vele szemben megállapított pénzbüntetés, vagyonelkobzás vagy bűnügyi költség biztosítására vissza lehet tartani, erről az ügydöntő határozatban kell rendelkezni. A Be. 320. § (1) bekezdés a) pontjának felhívása szükséges a lefoglalás megszüntetésénél, ezt követi a Be. 321. §-a értelmében a kiadásról szóló rendelkezés, majd a Be. 323. §-ának alkalmazása csak ezután jöhet szóba.

[39] A bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezésnél az ítéltábla utal arra, hogy a Be. 574. § (4) bekezdése alapján a bíróság a bűnösnek kimondott vádlottakat külön-külön kötelezi a bűnügyi költség viselésére. Ha a bűnügyi költség vagy annak meghatározott része a bűnösnek kimondott vádlottak szerint nem különíthető el, a bíróság a vádlottakat egyetemlegesen kötelezi a bűnügyi költség viselésére.

[40] Fenti rendelkezésből következik, hogy bűnügyi költség megfizetésére kötelezésnél főszabály a vádlottak külön-külön történő kötelezése. Mivel ez nem ütközött

akadályba, így az ítéltábla a főszabályt alkalmazta, az egyetemleges kötelezést mellőzte, hiszen a költségek vádlottanként elkülöníthetőek voltak.

[41] A kifejtettekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a szükséges részben a Be.606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

Debrecen, 2023. november 15.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. előadó bíró, Dr. Toma Attila sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 20.B.21/2023/39. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.II.541/2023/13. számú másodfokú határozatában írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2023. november 15.

Dr. Elek Balázs sk.
tanácselnök